

De Sociëteit frist
het geheugen van
de Binnenstad op

Verhaal van de maand,
november 2021

“Als het ging vriezen, moest iedereen aantreden”

“We gingen paaltje trappen in de Visbanken of gewoon tollen op de Mient,” zegt Ingrid Schot. Ze vertelt over haar kindertijd in het begin van de jaren zestig. Het gezin woonde aan de Mient, midden in de binnenstad, waar het toen nog rustig genoeg was om buiten te kunnen spelen. In de kleine achtertuin hielden Ingrid en haar oudere zus Marianne beesten. Konijnen, marmotten en op een gegeven moment zelfs een pony. “We hadden geen achterom, dus als ik op de pony wilde rijden, dan moest het dier door de winkel. Het kon gebeuren dat mijn vader in een verkoopgesprek stond. ‘Mijnheer, wilt u even een stapje opzij gaan,’ zei hij dan. ‘Mijn dochter moet er even langs met haar pony.’ “

Ingrids zus
Marianne samen
met neerf Robert
Koorn in de
bokkenwagen. De
bok stond net als
later de pony in de
achtertuin.

RIJWIELHANDEL PIET SCHOT
Stalling - Reparatie - Verhuur,
Mient 33 en 41 bij Stenenbrug. Tel. 5409

Ingrid in de strenge winter van 1962/63
op de schaats bij de Platte Stenenbrug.

“Een harde werker,” zo typeert Ingrid haar vader. “Hij had het diploma meester-fietsenmaker, maar geen geld om een fietsenhandel te beginnen. Toen is hij op de hoek van de Mient en de Visbanken een stalling begonnen. Mensen konden daar voor een dubbeltje hun fiets stallen. Hij repareerde ook en langzamerhand heeft hij wat geld bij elkaar weten te sparen. Later heeft hij toen Mient 33 gehuurd, de Zijdeworm of Zijdeworm heet dat pand. Toen is hij ook fietsen gaan verkopen.”

Piet Schot werd geboren in 1924 als zoon van een binnenschipper. Als kleine jongen verloor hij zijn vader toen deze te water raakte en verdronk. Piets moeder had het zwaar met haar gezin van een meisje en drie jongens. "Mijn vader vertelde dat bij hen thuis de kleren 's avonds bij de kolenkachel werden gehangen. Dan was het zaak 's ochtends als eerste op te staan zodat je de beste broek uit kon kiezen." Als zeventienjarige haalde Piet aan de ambachtsschool zijn diploma in de afdeling auto-, motor- en rijwieltechniek. Toen hij 26 was, begon hij de rijwielstalling bij de Visbanken. Schuin aan de overkant zat Fahner, de lederwareenzaak. Tiny Fahner kwam met haar fiets bij Piet in de zaak. Zo leerden de twee elkaar kennen. Tiny werd later Ingrids moeder.

"In de zomer verkocht mijn vader watersportartikelen. Bij de wisseling van het seizoen gingen die naar boven en kwamen de schaatsen naar beneden. Mijn vader stond bekend als goede schaatsenslijper en hij adviseerde ook professioneel bij de aanschaf van schaatsen. Bij drukte in de winterperiode moest iedereen aantreden. Ook mijn man John moest aan de bak, maar door de hectiek en tijdgebrek werd hij niet echt ingewerkt. Hij moest schaatsen slijpen. John sleep hockeyschaatsen vlak, terwijl ze hol geslepen moeten worden. De klant vertrok tevreden, maar in de middag kwam hij terug. De hockeyschaatsen werkten niet. Hij was op het ijs het riet ingevlogen."

Toen Piet lichamelijk achteruit ging, moest de zaak worden opgeheven. Een iconische winkel verdween uit de binnenstad van Alkmaar

In de loop van de jaren ontwikkelde de zaak van Piet Schot zich. In 1954 opende hij de winkel op Mient 33. Naast fietsen ging hij later ook brommers verkopen. Ingrid herinnert zich de merken Mobylette en Zundapp. "We hadden ook een benzinepomp voor de brommers. Die stond op de hoek, voor de fietsenstalling."

Van rijwiel- en brommerzaak werd 'Piet Schot' steeds meer een sportzaak. "Schaatsen was zijn grootste passie," zegt Ingrid. "Goede schaatsers, zoals begin jaren zestig Willem Schoone, kregen een VIP-behandeling. De schaats moest met blote voeten gepast worden. Dan kwam de knobbeltang en de föhn erbij om de schaatsen precies op maat te maken. Daar ging soms zoveel tijd in zitten dat zo'n schaatser bleef voor de lunch, de borrel en het avondeten. Mijn vader was heel gastvrij. Het was bij ons 'De zoete inval'."